

Til lovforslag nr. L 102. Beretning afgivet af socialudvalget den 29. maj 1984

Beretning

over

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand

(Præcisering af hjælp til uddannelse af unge enlige forsørgere efter § 42
[af Erik B. Smith (S) m.fl.]

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt. Et af disse spørgsmål er tillige med socialministerens svar herpå optrykt som bilag til beretningen.

Udvalget har modtaget skriftlig henvendelse fra Socialarbejdernes Fællesudvalg, som socialministeren har kommenteret skriftligt.

Et *mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) finder, at ubemidlede enlige forsørgere udgør en særlig udsat risikogruppe, og mindretallet finder ikke, at det eksisterende lovgrundlag på tilfredsstillende måde bidrager til at løse denne gruppes særlige sociale problemer, og man opfordrer derfor socialministeren til inden udgangen af 1984 at fremsætte lovforslag, der kan forbedre denne gruppes sociale situation.

Mindretallet lægger vægt på, at ministerens udspil på afgørende måde vil forbedre rådgivningsindsatsen og samtidig medvirke til at fjerne økonomiske og andre barrierer for, at denne gruppe gennem uddannelse eller beskæftigelse bringes ud af bistandssystemet.

met.

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) er positivt over for lovforslaget. Mindretallet ønsker, at der gøres en ekstra indsats for den store gruppe af arbejdsløse enlige forsørgere, som ved gennemførelsen af bistandsloven blev afskåret fra de muligheder, som den daværende mødrehjælpsinstitution kunne byde på.

Mindretallet finder imidlertid ikke, at lovforslaget kun bør omfatte enlige forsørgere under 25 år, idet Mødrehjælpen af 1983 har oplyst, at det i højere grad er et problem for kvinder mellem 25 og 34 år at få en uddannelse.

Mindretallet finder endvidere heller ikke, at lovforslaget i tilstrækkelig grad anviser, hvorfra ressourcerne til den intensive personlige rådgivning og vejledning skal hentes. De kommunale sagsbehandlere arbejder i dag under meget belastede forhold i de sociale forvaltninger og har ikke ressourcer til at gøre det nødvendige forarbejde, endsige tilstrækkelige ressourcer til en opfølgning af en § 42-uddannelse.

P.u.v.

AGNETE LAUSTEN
formand

Bilag

Et af udvalgets spørgsmål til socialministeren og dennes svar herpå*Spørgsmål 4:*

Udvalget ønsker nærmere oplysninger om, hvilken formulering ministeren ønsker indsat i cirkulæret angående unge enlige forsørgere.

Svar:

I socialministerets vejledning af 30. september 1983 om hjælp efter bistsandslovens § 42 til enlige forsørgere hedder det bl.a.: »En persons status som enlig forsørger indebærer ikke i sig selv en berettigelse til uddannelseshjælp efter bistsandslovens § 42, men enlige forsørgere vil ofte være i en fastlåst social situation, som de kun kan hjælpes ud af i

kraft af ekstraordinære foranstaltninger.

Hvis en enlig forsørger gennem længere tid har modtaget hjælp efter bistsandslovens § 37, kan dette begrunde, at spørgsmål om hjælp efter § 42 tages op til vurdering.«

Det overvejes at indføre en tilføjelse om, at unge, reelt enlige forsørgere, der modtager hjælp efter § 37, dog altid bør tilbydes støtte til uddannelse eller lignende efter § 42, medmindre behovet for § 37-hjælp kun er kortvarigt eller hjælpen ydes som supplement til arbejdsindkomst eller anden indkomst eller den pågældende allerede har modtaget et tilbud om § 42-hjælp og forholdene i øvrigt er uændrede.